

Bestemmelser om Havnens Benyttelse og Beskyttelse samt Optræning af Havneavgifter, hvilke indflyde i Statskassen.

vedtoges med 49 Stemmer mod 2.

Lehmann: Lør jeg bede om Ordet angaaende Sagens Overgang til tredje Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Lehmann: Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet i denne Sag, men, da jeg har været i det Tilfælde, som jeg sjældent har været i, og som jeg nødt vil være i, at maatte afholde mig fra Afstemningen over Noget, der forelaa til Afstemning, troer jeg dog med saa Orde at burde gjøre Rede for mine Motiver dertil. Jeg mener, at der er stor Rimelighed for, at det Væsentlige af, hvad der tilsigtes ved dette Lovforslag, vilde kunne opnaaes med en langt mindre Bekostning end den, som selve Lovforslaget vil medføre, og jeg kan paa ingen Maade være enig i, at det ene Forslag i saa Henseende mere skulde være Forsøg end det andet. Jeg har allerede tidligere udtalt, at denne Sag er af saa stor Vigtighed for Jylland, at et Forsøg bør gjøres, men baade det ene og det andet Forslag ere dog kun Forsøg, og der er alene den Forskjel, at, medens den ærede Endringsforslagsstiller (Bloug) var oprigtig nok til at kalde sit Forslag et Forsøg, var derimod den ærede Minister dristig nok til at kalde sit for en afgjort Sag. Jeg betragter altsaa begge Forslagene som Forsøg. Et Forsøg maae nu gjøres, men, netop fordi der er store Chancer baade for og imod, er den enorme Forskjel i Udgifterne af den allerstørste Betydning. Desuagtet har jeg imidlertid ikke dristet mig til, at stemme for Endringsforslaget, idet jeg ikke tilstrækkeligt har kunnet overstue alle de Momenter, som derved maae komme i Betragtning. Men naar den ærede Minister har forekastet Forslagsstilleren, at forskellige Oplysninger med Hensyn til Endringsforslaget ikke vare tilstede, endstige at der var tilveiebragt noget Beviis for dets Hensigtsmæssighed, saa maa jeg dog tillade mig den Bemær-

ning, at det ligesom havde været Ministerens Sag at staffe disse Oplysninger, og at det er vistnok gaaet flere af de ærede Medlemmer, som det er gaaet mig, at de med stor Forundring have hørt, at Ministeren selv i sin Tid har havt den samme Tanke som Endringsforslagsstilleren, og at han derover har indhentet Betænkning fra sin sagkyndige Raadgiver — for hvis Mening ogsaa jeg efter mange Aars Samarbeiden med ham har stor Agtelse —, men at han derpaa har ladet sig affpise med den umotiverede Erklæring, at noget Saa-dant var umuligt, uden at han, dengang da han fik dette uaflystgjørende Svar, har spurgt om, hvorfor det var umuligt, hvorimod han først har spurgt derom nu, da Endringsforslaget fremkom. Men Sagen er altsaa ikke tilstrækkeligt oplyst, og uden tilstrækkelige Oplysninger har jeg ikke dristet mig til at stemme over den. Jeg troer imidlertid, at det maa siges om hele denne Sag, at den — uagtet der ganske vist engang maa være en Ende paa de Oplysninger, der søges, — dog, ligesom en anden vigtig Sag, der staaer i Forbindelse med den, er tagen langt lettere, end jeg kan ansee det for forsvarligt, naar der er Tale om saa store Interesser og saa enorme Udgifter. Jeg har altsaa sagt: „Stemmer ikke“ ved Afstemningen over Endringsforslaget, ikke fordi det jo er mig klart, at der bør gjøres et Forsøg, men fordi jeg ligesaa lidt som den ærede Forslagsstiller har kunnet tilveiebringe de Oplysninger, som ere nødvendige til en sagkyndig Bedømmelse; i saa Henseende kan jeg ganske understrive, hvad der er blevet anført af en æret Landstingsmand fra den paagældende Egn (Nielsen). Da jeg er af den Overbeviisning, at et Forsøg bør gjøres, er det derimod en Selvfølge, at jeg vil stemme for Sagens Overgang til tredje Behandling.

Indenrigsministeren: Det ærede Medlem, som nu satte sig, udtalte med stor Bestemthed to Ting. Den ene var det Factum, at der ikke har foreligget tilstrækkelige Oplysninger for det ærede Thing om Muligheden af at gennemføre det Forslag, som var stillet af det 6te Medlem for 1ste Krebs (Bloug). Dette erkjender jeg. Jeg erkjender derimod